

Den enkelte kommune har nemlig fået ansvaret for at være hoveddøren og indgangsdøren og for, at hoveddøren bliver en mulighedsdør og indgang frem for en blindgyde. Det ansvar fik kommunerne med kommunalreformen, og det ansvar forventer jeg altså at de lever op til.

Men det er et sympatisk forslag, og jeg er med på, at der er nogle kommuner, der ikke gør det her. Jeg vil også gerne diskutere det i andre sammenhænge, men det ligger altså i hele den opgave, kommunerne skal tage på sig.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 16:43

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det er jo lidt underligt at høre ordføreren fra De Konservative og ordføreren fra Dansk Folkeparti osv. stille sig herop og sige, at det her er noget, kommunerne bør gøre, når de partier samtidig har gennemført en opsplitning af den kommunale indsats. De har gennemført, at man f.eks. for en dels vedkommende skal tre forskellige steder hen, for at man kan få sin kontanthjælp – i nogle storkommuner ligger det oven i købet i tre forskellige byer, i København er det jo i samme by. Det kan også for mange af de udsatte være svært at nå rundt, være svært overhovedet at overskue at skulle rundt til de tre forskellige steder, man skal hen, for at man kan få sin kontanthjælp.

For mange udsatte familier, men også for enlige, er det et kæmpeproblem at have et hav af forskellige professionelle, der er involveret i at prøve at hjælpe dem. Og det er altså noget af det, man hører igen og igen fra dem, som bliver udsat for det her system, men jo også fra dem, der prøver at hjælpe. Nogle gange er der så mange involveret, at ingen kan overskue det. Og det, der er behov for, er virkelig, at vi går ind og sikrer en koordinering, at vi sikrer, at man tager det menneske eller den familie, man prøver at hjælpe, alvorligt, at man tager udgangspunkt i dem; at vi sikrer, at der er én professionel, der har det overordnede ansvar, og som sikrer, at der sker en koordinering, frem for at det er den, der selv er ude i store problemer, der skal prøve at holde styr på de mange forskellige professionelle, der er involveret.

Hvis man som familie med udsatte børn og forskellige problemer skal holde styr på 27 forskellige professionelle, som nogle er oppe på, i forbindelse med børneinstitution, skole, handi-

cap, sygdom, socialforvaltning osv., bliver det altså fuldstændig umuligt. Og der er der altså brug for, at man har én, der kan hjælpe en igennem.

Indtil kommer så også det, som fru Marianne Jelved som forslagsstiller peger på i beslutningsforslaget, som jeg synes er et rigtig godt forslag, nemlig at for rigtig mange mennesker og for rigtig mange udsatte børn er det, der gør forskellen, at der er ét menneske, som lytter til dem, som virkelig vil dem og hjælper dem – en, som ringer rundt til alle de forskellige instanser og sikrer, at der bliver taget hånd om dem, og som virkelig vil dem og hjælper dem igennem; og som gør en ordentlig indsats for dem.

Så jeg mener bestemt, at der er brug for, at vi får en social lods. Jeg mener så også, at der er brug for, at man kommer væk fra den enorme opsplitning, der er i indsatsen i kommunerne i dag, at man holder op med at sende de mest udsatte borgere rundt til tre forskellige steder, men at de kan nøjes med kun at komme ét sted for at få deres kontanthjælp, og at man sikrer, at der så dér er én person, der er den gennemgående person i deres sag, og som tager hånd om dem – som hjælper dem i forbindelse med de mange andre systemer, de måske skal være i kontakt med.

Så vi synes, at det her er et rigtig godt forslag. Vi synes, at det er noget, der bør gennemføres, og som man skal sikre at der så også er ressourcer til.

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ordføreren for forslagsstillerne, fru Marianne Jelved.

Kl. 16:47

(Ordfører for forslagsstillerne)

Marianne Jelved (RV):

Også ved dette forslag vil jeg gerne takke for en positiv behandling, jeg noterer mig, at både Enhedslisten, SF, som jeg skal hilse fra, og Socialdemokraterne har bakket entydigt op om det. Det vil jeg gerne kvittere for. Jeg havde jo heller ikke forestillet mig, at jeg skulle skaffe mig et flertal for det her, for tradition er jo, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti holder sig fra at sige ja til gode forslag, men de lukker op for – og det vil jeg gerne kvittere for – at vi kan tage drøftelserne videre frem.

Så vil jeg gerne understrege, at det her er et forslag, som henvender sig til de voksne i vores samfund, som overhovedet ikke har de ressourcer som vi, der er her i Folketingssalen, har, og